

een praatje, eenvoudig om den tijd te dooden. Voor het oogenblik weet ik niets. Zondag kom ik waarschijnlijk in Rotterdam, om op verzoek van Papa het doopen van mijn zusje bij te wonen.

Zonder twijfel gaat het U goed wat gezondheid enz. aangaat: met mij gaat het alles behalve goed. Ik zal trachten evenwel aan Uw verwachtingen te beantwoorden.

Als U soms het twijfelachtige genoeg mocht hebben de heer Strieningh te kennen en te spreken, enfin, men doet het best die man niet meer te laten weten dan hij raden kan.

De heer van der Kellen heb ik laatst nog gesproken, maar wat hij me van Rotterdamsche toestanden op 't gebied van schilderkunst of liever van amateurs verteldde, maakt me grieselig.

Over eenige dagen hoop ik U weer iets te schrijven te hebben en U dankend voor de tot nu toe betoonde belangstelling blijf ik met mijne beste wenschen voor U

T. à. v.

G. H. BREITNER.

Maar de Rotterdamsche benoeming werd wel degelijk een feit. Breitner werd uitgenoodigd om, te beginnen met 1 Sept., aan de Academie 16 of 18 uur les te geven 's avonds voor een tractement van f 840. Hij zag er erg tegen op, doch zou het in elk geval aannemen, om door zijn schuld heen te komen.

En het viel mee. „Gisteravond heb ik mijn eerste les gehad,” schreef hij aan Van Stolk. „Ik vond het in mijn nieuw element zoo kwaad niet uit te houden, de avond vloog om. Ik hoop nu maar dat 't zoo alle avonden zal gaan tot aan het einde.”

Allereerst moest hij nu een geschikt atelier zien te vinden. En dat was lastig genoeg. De nieuwe huizen waren te klein en de oude, waarin flinke ruimte was, te duur. In het gebouw van de Hoogere Burgerschool aan het Van Alkemadeplein was wel een mooie gelegenheid en de directeur, de heer Mars, wilde hem gaarne toestaan die te gebruiken, maar de schoolcommissie was er tegen, zoodat er niets van inkwam